

og det er et sørgeligt socialt Billede. Det er beklageligt, at vi i vor Tid, hvor vi jo i en Række Aar har gjort alt for at udvikle vor Intelligens og vor Dygtighed baade i Industri, Haandværk og Landbrug, er kommet dertil, at i dette Øjeblik 34 000 voksne arbejdsdygtige Mennesker maa lukkes ud paa Gaden, fordi der ingen Beskæftigelse er til dem. Jeg synes, dette sociale Billede er saa alvorligt, at man, selv om man, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, paa Grund af Tidernes Ugunst er blevet Konservativ, alligevel maa føle et Ansvar og søge at bidrage til at afhjælpe de Ulykker, som sker paa Grund af den Ordning, vi har nu. Vil man ikke det, kan ingen spaa, hvordan Forholdene vil udvikle sig, men at de vil udvikle sig saaledes, at det bliver rolige, besindige Kampe, der kommer til at staa i Befolkningen, det tror jeg ikke paa. Sulten, Nøden og Elendigheden bryder alle Love; ogsaa dette Lands Love, og I ærede Medlemmer, som tilhører Modstanderne af Socialdemokratiet, og som maaske ikke ser saa dybt paa de sociale Forhold som vi andre, I maa være klare over, at Ansvarer skal lægges dér, hvor det ogsaa hører hjemme.

Nu er det ganske givet, at en Virksomhed, som Landbruget i dette Land, hvordan man end drejer det, har en overordentlig gunstig Stilling. Jeg har hørt ærede Repræsentanter for Landboerne, ikke mindst den sidste Taler, staa op her og fortælle os, at Vanskelighederne begyndte nu at vise sig ogsaa i Landbruget, og at nu var Indtægten en Trediedel mindre, end den har været før. Det er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre: Tal ikke om Landbrugsprodukterne, dem faar I ingen Indflydelse paa, Prisen derpaa bestemmer vi ikke selv, det er Verdensmarkedet, der bestemmer dem. Ja vel, men Verdensmarkedet har altsaa haft solide Penge at betale disse Varer med, solide Penge, der har været en Gang saa meget værd som vore, de Herrer har faaet den stærke Valuta som Betaling for deres Varer. Fordi de nu begynder at komme ned paa samme Niveau som andre Mennesker, kan de dog ikke regne det for Tab. Naar vor Krone, maaske i Løbet af kort Tid, er i Pari, er det givet, at Landmændene heller ikke kan faa mere end 1 Kr. for deres Varer.

Men gaa ud i københavnske Butikker, og se og hør Priserne paa Landmændenes Produkter, saa tror jeg nok, man vil være enig om, at man ikke kan se ret meget til Prisfaldet, det er i alt Fald ikke de 30 pCt., man har talt om. Der ligger ogsaa paa Rigsdagens Bord et Forslag i den Henseende, dog foreløbig ikke gældende Landbruget, fordi man dér har den Ventil, at det er ikke os, der direkte bestemmer Priserne. Selvfølgelig er det os eller vore handlende, der bestemmer Priserne i Detailhandelen. Men foruden disse Produkter er der jo en Mængde andre Varer, som vi Mennesker skal bruge hver Dag til Livets Ophold, og ser man paa Nedgangen her, er den meget ringe. For Arbejderen har det jo intet at sige, om han har 2 Kr. eller 1 Kr. i Timeløn, naar han kan faa lige saa meget for 1 Kr., som han nu faar for 2 Kr. For ham og hans Familie drejer det sig om: Hvad kan jeg købe for den Løn, jeg modtager for mit Arbejde? — og intet andet.

Jeg skal nu nævne nogle enkelte Tilfælde, som erret karakteristiske, og som det forekommer mig mere end noget andet beviser, at vi maa have en Prisreguleringslov paa en eller anden Maade. Vi maa se at enes om noget, thi ellers kommer vi ikke ned med vore Priser, som man allerede nu er kommet ned med dem i mange andre Lande. Jeg skal nævne Klæder. Ingen af os kan i vort Klima gaa nøgen. Hvad der er foregaaet mellem Skrædderne, aner jeg ikke, men man kan gaa til en, to, tre og fire Skræddere og spørge, hvorfor en Klædning, der før Krigen kostede 60—65 Kr., nu koster 200—250 Kr., man faar alle Steder det Svar, at den kan ikke leveres billigere — andet Bevis giver man ikke. Jeg vil bringe „Social-Demokraten“ en Tak, fordi dette Blad endelig har taget fat paa at vise Befolkningen, hvordan Stillingen er i al Almindelighed: at det ikke er Arbejdslønningerne, det drejer sig om, men Handelsavancen. Hvad skete der for nogen Tid siden, da det store Vinhandlerfirma Christiansen gik ud af Ringen? Hvad fik vi da at vide? At der er nogle faa Firmaer, der er monopoliserede og har Ret til at importere, alle andre har det ikke. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Regering og navnlig den Minister, der har med denne Sag at gøre, at denne Ordning ophæves. Det forekommer mig, at en saadan